

1905 26. Marts 1892; 1. Beh. af Lovf. om Till. t. L. om Brandpolit. paa Landet m. m. 1906

renset paa tilstrækkelig Maade, og man er derfor udsat for, at det holdes urent, og at der let gaar Ild i det. Den Fare, som derved kunde afstedkommes, er stærkt forøget derved, at der i denne Paragrafs andet Stykke er indsat en Bestemmelse, der ganske staar i Modsetning til, hvad der er bestemt i Loven af 1ste Marts 1889, og i alle vore Bygningsslove, nemlig at Afstanden fra den indvendige Side i et Skorstensrør og til Bjælkelag, Tagværk eller Tag maa i det mindste være $8\frac{1}{2}$ Tomme. Her er der derimod gjort den Indskrænkning, at $8\frac{1}{2}$ Tomme kan nedsettes til $4\frac{1}{2}$ Tomme, saaledes, at man, naar Skorstensrøret er opført af brændte Sten, kan nøjes med en Afstand fra Rørets indvendige Side af $4\frac{1}{2}$ Tomme. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Rørets egen Tykkelse kan ikke være under $4\frac{1}{2}$ Tomme, og det vil altsaa sige, at det tillades at opføre Skorstensrør tæt op ad Bjælkelaget, Tagværket eller andet Træværk. Jeg maa tilføje, at et ret almindeligt Tilfælde ved Skorstensrør er, at de trække en Rids i Tidens Løb, en Rids, der under almindelige Omstændigheder ikke er forbunden med Fare, men som nu, naar der kommer Ild i Skorstenen, vil bevirke, at Ilden vil være i umiddelbar Forbindelse med det Træværk, hvorimod Skorstenen staar, den vil komme umiddelbart op til det. Derfor synes jeg ikke, at man kan nøjes med den foreslaaede ringe Afstand mellem Skorstensrøret og det nærmeste Træværk, thi det er en temmelig farlig Indrømmelse, der gøres, naar man giver Tilladelse til at mure Skorstenen tæt op til Træværket. Og hvilke Fordele opnaas der ved disse Bestemmelser? Man opnaar kun, at man kan hjælpe sig med nogle færre Mursten, og at man opnaar den Fordel, at man stiller mindre Forordringer ved Skorstenens Opførelse til Bygningsarealet ved den formindskede Side af Skorstenen. At man ved disse Bestemmelser kan nøjes med et lidt mindre Areal, og at man bruger et lidt mindre Antal Mursten, synes mig imidlertid at være en Fordel, der er langt mindre end den tilsvarende Fare, der er ved at indrette Skorstene paa denne Maade. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at det høje Landsting ikke vil være tilbøjeligt til at adoptere Bestemmelser af den Art, der, som jeg allerede har bemærket, staa i Modsetning

til de Bestemmelser, der tidligere ere tagne i Loven om Brandpolitiet paa Landet og i alle de andre Bygningsslove, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at stille Vædringsforslag, der ere i Overensstemmelse med disse Love, til den følgende Behandling af Sagen. Det er de to Punkter, jeg vilde gøre opmærksom paa, idet jeg straks vilde antyde, at jeg senere vilde stille Vædringsforslag.

Chr. Nielsen: Det foreliggende Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 1ste Marts 1889 om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet vil jeg anbefale det høje Ting at stemme for, som det foreligger, da det efter min Formening er en Forbedring. Tillæget af 1ste Marts 1889 har efter min Mening og efter mange Udtalelser paa Landet, en uheldig Bestemmelse med Hensyn til Skorstenes Opførelse. Vi maa huske paa, at nu er det jo ikke Stik og Brug mere, ja jeg kan gerne sige, det er rent ophørt, at opføre ny Skorstene af raa Sten. Saa længe man opførte dem af raa Sten, var det en absolut Nødvendighed, at deres indvendige Maal var temmelig stort, men nu opføres de gennemgaaende kun af brændte Sten, og jeg tror derfor, at en Skorsten med et indvendigt Maal af $13\frac{1}{2}$ Tomme ikke vil være mere brandfarlig end en Skorsten med indvendigt Maal af 16 Tommer. Jeg huster godt, at da vi i 1889 behandlede det Tillæg, som den Gang blev Lov, og deri fastslog 16 Tommer, blev dette begrundet i, at saa kunde en Mand gaa igennem Skorstenen; det var en Betyggelse, naar en Mand kunde gaa igennem og gøre Skorstenen ganske fri og ren for den Sod, som satte sig der. Man har jo nu overalt paa Landet saa vel som i Købstæderne fast Afford med Skorstensfejeren, og jeg har ogsaa haft fast Afford med Skorstensfejeren. Nu har jeg en Skorsten af den nævnte indvendige Vidde, hvor Skorstensfejeren godt har kunnet komme igennem, men han har desuagtet ladet det forfalde i den Grad, at en støn Dag blussede den ud ligesom en snæver russisk Skorsten. Og naar det er Tilfældet, at saadant noget alligevel kan ske, saa stønner jeg ikke, at det er mere Fare for at gaa til en Indskrænkning af dette Maal; ude paa Landet i de smaa Bygninger er det en kolossal Stor-